GAZETA KRAKOWSKA.

Nro. 8.

W e Srodę Dnia 26. Stycznia 1803.

Z Wiednia d. 19. Stycznia.

Gdy Cesarzowa Jmć ze swoiey połogowey słabości iuż wstała zatem d. 16 t. m. znaydowała się w kościele dla otrzymania błogosławieństwa, a po nabożeństwie była u dworu gala, na którey liczna śląchta znaydowała się. Wieczorem dano na C. K. teatrze bezpłatny spektakl.

Michał Jan hrabia Althann baron na Goldburgu i Muhrstallenie, posiadacz wielu włości, Grand hiszpański pierwszey klassy &c. &c. został d. 18 Stycznia przy C. K. Czesko-austryackiey nadworney kancellaryi w przytomności wszystkich urzędnikow lennością znaczney włości udarowany.

J. C. K. M. raczył Janowi Floryanowi Rösslerowi za iego wielkie zasługi i nieumordowaną w urzędowaniu gorliwość nadadź tytuł Ces. Kr. konsyliiarza z uwolnieniem od taxy.

U G O D A

Między Nayiaśnieyszym Cesarzem Jmć Rzymskim, Królem Węgierskim i Czeskim i Rzplitą francuzką z przynależącemi aktami przystąpienia J. Imp. M. Wszech Rossyy.

Gdy Cesarz Jmć Król Węgierski i Czeski oświadczył, że przedsięwzięte od deputacyi na mocy 7 art. traktatu lunewilskiego urządzenia względem wynadgrodzenia W. Xcia Toskańskiego są niedostateczne, i że onych przyiąć niemoże.

Gdy z 2giey strony pierwszy konsul Rzepltey francuzkiey przedsięwziął iako naydokładniey pomieniony artykuł uskutecznić.

Zatem po wzaiemnem porozumieniu z Nayiaśnieyszym Imperatorem Jmć Wszech Rossyy postanowiono znieść się względem umiarkowania podanego przez deputacyą planu, aby ten do zasad lunewilskiego traktatu przystosowanym, tudzież bezpośrednią ratyfikacyą Cesarza i Rzeszy opatrzonym być mogł.

Stosownie więc do takowego zamiaru wysokie ugadzaiące się strony mianowały swoimi pełnomocnikami.

J. C. Krol. Mość Król Węgierski i Czeski Jana Filipa Sgo Państwa rzymskiego hrabię Cobenzla kawalera orderow złotego Runa, i Sgo Stefana. W. Krzyża, C.K. Podkomorzego, aktualnego taynego konsyliarza, ministra stanu i konferencyonalnego i ambassadora przy pierwszym konsulu Rzpltey francuzkiey.

A pierwszy konsul Rzpltey francuzkiey obywatela Józefa Bonapartego członka senatu i W. officyera półku honorowego.

Którzy wymieniwszy swoie pełnomocnictwa umowili się na następuiące artykuły.

Art. I. Na pomożenie wynadgrodzenia dla Xcia Jmc Modeńskiego i ięgo potomkow odstępuie J. C. K. M. woytostwa Ortenawskiego, które z Bryzowiią połączone będzie waruiąc zawsze, że cokolwiek w 4 artykule lunewilskiego o Bryzgowii rzeczono, to wszystko ma się rozciągnąć i do Ortenawii.

Art. II. Dla wynadgrodzenia Cesarza Jmć. za Ortenawjią będą sekularyzowane biskupstwa trydenckie i bryxenskie, i Jego Cesarsko-Król. Mość obeymie wszystkie własności, dochody, i prawa bez żadnego wyjątku z obowiązkiem dawania pensyi dożywotniey obudwom Xżtom biskupom i członkom obudwu kapituł, tudzież staraności w uposażeniu nadal tego duchowieństwa wsposobie zwyczaynym w innych państwach austryackich.

Art. III. Dla ucałkowania wynadgrodzeń W. Xcia Toskańskiego dodaie się biskupstwo Aichsztedskie, iako opiewa konkluzum Rzeszy pod d. 23 Listopada (2 Niwose) a wszystkie prawa dobra, dochody, własności &c. pomienionego biskupstwa przenoszą się na W. Xcia i Jego potomkow z prawem niepodległości i zwierzchności kraiowey, które Xżę biskup wczasie podpisania lunewilskiego traktatu posiadał. Wyiąwszy woytowstwa Sandsee, Wernfels, Spatt, Abenberg, Ahrberg, Ornbaw, Walrburg, Herrieden, i inne własności biskupstwa Aichstedskiego w Anszpachskiem i Bareytskiem leżące, które się do kraiow bawarskich wcielaią, a W. Xżę całkowicie za to wynadgrodzony będzie w dobrach, które J. El. M. Baw: w Czechach posiada, a gdyby i to ieszcze nie wyrownywało, na ów czas reszta wynadgrodzenia na innych dochodach elektora bawarskiego wskazana będzie.

Art. IV. Stosownie do tego, co się powyższemi artykułami zawarowało. J. C. K. M. zatrzymuiąc wszystkie prawa własności, które mu iako Naczelnikowi Rzeszy, i Panu kraiow Dziedziczno-Austryiackich przynależą, obowięzuie się użyć swoiego wpływu, ażeby wniesiony od deputacyi na d. 23 Listopada (2 Niwose) plan wynadgrodzenia, wyiąwszy umiarkowania w ninieyszey ugodzie zawarte, był od seymu Rzeszy przyięty i potwierdzony. Rownie przyrzeka J. C. K. M. pomieniony plan swoią cesarską ratyfikacyią iako nayprędzey opatrzyć.

Art. V. Zgodzono się wyraźnie, ażeby po nastąpioney wymianie ratyfikacyy niniejszego aktu, kraie w powyższych artykułach wymienione zaraz na rzecz tych Xżąt, dla których są przeznaczone, tak w cywilnym iako i woyskowym względzie obięte zostały. Miasto Passawa z przedmieściami Innstadt i Ilzstadt będzie od woysk J. C. K. M. opuszczone i J. El. M. oddane z warunkiem utrzymywania tylko dziś będących twierdz, a nie zakładania wcale innych nowych. Podobnież na gruncie biskupstwa aichstedskiego, nie będzie mogł Arcy Xiążę Ferdynand nowych twierdz zakładadź.

Art. VI. Pierwszy konsul Rzeplitey francuzkiey połączy się z Nayiaś: Imperatorem Wszech Rossyy ku wyiednaniu dla Arcy Xcia Ferdynanda i iego potomkow godności elektorskiey.

Art. VII. Wysokie umawiaiące się strony zaręczaią sobie wzaiemnie uskutkowanie wszystkich tych artykułow, a JW. Pełnomo-

nay Minister Nayiaśnieyszego Imperatora Jmć Wszech Rossyy, zaprasza się, aby przystąpił w imieniu Pana swoiego do niniejszey umowy.

Art. VIII. Nineysza umowa będzie w przeciągu 20 dni rachuiąc od dnia dzisieyszego lub ieźli można ieszcze prędzey ratyfikowana, i ratyfikacyie w przyzwoitym sposobie w Wiedniu wymienią się.

Dan w Paryżu d. 26 Grudnia 1802 (5 Niwose r. XI.) (Podpisano)

J. Filip Cobenzl. Jozef Bonaparte.

Gdy Nayiaśnieyszy Cesarz Jmć Rzymski, Krol Węgierski i Czeski, i Pierwszy Konsul Rzepltey Francuzkiey z pośrednictwem i uczestnictwem Nayiaśnieyszego Imperatora Jmć Wszech Rossyy powyższą na d. 26. Grudnia 1802. (5 Niwose r. XI.) przez pełnomocnikow obudwu mocarstw podpisaną ugodę zawarli a Nayiaśniey. Imp. Jmć Wszech Rossyy swoiem przystąpieniem zatwierdził, zatem my niżey podpisani Arkady hrabia Markow aktualny tayny konsyliarz J. Imp. Mci Wszech Rossyy kawaler wielu orderow i pełnomocny minister przy pierwszym konsulu Rzepltey francuzkiey na mocy pełnomocnictwa, którem nas Nayiaś. Imp. Jmć Wszech Rossyy Pan Nasz opatrzył, przystępuiemy do pomienioney ugody i uroczyście uznaiemy i potwierdzamy zawarte w niey warunki.

Dla lepszey wiary niniejszego aktu, który ma bydź w 60 dniach lub ieźli można prędzey ratyfikowany, my pełnomocny minister J. Imper Mci Wszech Rossyy, podpisuiemy i przyciśnieniem naszey pieczęci stwierdzamy.

Dan w Paryżu d. 18/29 Grudnia 1802.

Podp. *Arkady hrabia Markow.*

Niżey podpisani pełnomocni ministrowie oświadczamy w imieniu Nayiaś. Cesarza Jmć Krola Węgierskiego i Czeskiego i pierwszego Konsula Rzepltey Francuzkiey, że powyższe przystąpienie J. Imp. Mci Wszech Rossyy przyymuiemy. A dla lepszey wiary niniejszy akt własnemi podpisami i pieczęci stwierdzamy.

Dan w Paryżu d. 26 Grudnia 1802 (5 Niwose r. XI.) (Podpisano.)

J. Filip hr. Cobenzl. Jozef Bonaparte.

Z Akwizgranu d. 3. Stycznia.

Radzca stanu Bauchy bywszy prefekt departamentu Aisny i prezydent kommissyi 7, maiącey zlecenie poprawić rozkład podatkow, zesłany do 26 dywizyi woyskowey dzisiay przybył do naszego miasta.

Ogłoszono tu odezwę następuiącą do wszystkich maiących długi u przeszłych swych panow, administracyy prowincyonalnych, stanow i miast wolnych Rzeszy lewego brzegu Renu:

" Prefekt departamentu oznaymuie wierzycielom bywszych Xiąt, stanow, administracyy i miast wolnych Rzeszy niemieckiey położonych w okręgu składaiącym dzisiay iego prefekturę, iż odebrał od rządu rozkaz zlikwidowania ich długow w podobnym sposobie iak długi korporacyy i klasztorow zniesionych zliczone były. Wzywaiąc ich przeto aby wprzeciągu czasu trzech miesięcy od ogłoszenia niniejszey odezwy podali prawa i dowody wskazuiące ich długi, mniema, iż należy mu dadź poznać zasady, któremi w tey czynności rządzić się będzie, niemniey iak prawidła i formalności, których oni dopełnić powinni, chcąc mieć długi swoie zalikwidowane. Artykuł 8my traktatu lunewilskiego stanowi, że Rzepltka francuzka obowięzuie się zapłacić długi hypotekowane na kraiach iey ustąpionych i wynikaiące z formalnych pożyczek zezwolonych przez stany tych

kraiow; albo z wydatkow uczynionych na istotną ich administracyią. Prywatny traktat zawarty przez rząd francuzki z Elektorem Palatyno Bawarskim pomiędzy długi tego rodzaiu zaymuie te, na których zaciągnienie zezwoliły wyższe administracyie ustąpionych kraiow, gdy bowiem kraie te nie miały stanow. Warunek ten gruntuie się na duchu pierwszego traktatu i wyraźnie oznacza gatunek długow, które Rzeplta przeymuie, bądź te kraie przez prywatne stany, bądź też przez Xcia i wyższe administracye rządzone były. Wynika z tych rozrządzeń, że prefekt iest iedynie upoważniony do zatrudnienia się. 1) Długami wynikaiącemi z pożyczek wyraźnie zezwolonych przez stany kraiow ustąpionych, albo w czasie ich zaciągnienia zaraz w xięgi rządowe zapisanych przez wyższe administracyie w kraiach, w których stanow nie było, i względem których długow Rzeplta prywatne traktaty pozawierała; 2) długami maiącemi iasne dowody, iż zaciągnione były na istotną administracyią tych kraiow przed przyłączeniem ich do Rzepltey francuzkiey; 3) pensyiami przyznanemi z powodu usług kraiom tym uczynionych, tudziesz żądaniami osob maiących prawo domagać się pensyi za dawne usługi połączone z temi, które mogli uczynić Rzepltey przed albo po przyłączeniu 4 nowych departamentow lewego brzegu Renu. Co do długow wynikaiących z pożyczek potrzeba aby zapisy ich były upoważnione ustawami, urządzeniami i zwyczaiami mieyscowemi, zaprowadzonemi i będącemi w swey mocy przed przyłączeniem i żeby summy zaciągnione zapewnione były na kraiach Rzepltey ustąpionych. Prefekt nie będzie mogł przyiąć do zalikwidowania żadnego żądania wynadgrodzenia za zabory i rekwizycyie wybrane w tym departamencie przed iego przyłączeniem do Francyi, ani za szkody poniesione z powodu nieszczęść woyny. Podług nadesłanych mu instrukcyy, mieszkańcy lewego brzegu Renu powinni rownie iak mieszkańcy kraiow dawnieyszych francuzkich ponieść bez wynadgrodzenia te szkody i uważać rekwizycyie i zabory, które nieszczęścia woyny sprowadziły za sobą, iako klęski nie oddzielne od wypadkow politycznych, których kray ten był teatrem. Jednakowoż przypomina administracyom okręgowym treść swego okolnika wydanego do prezydentow miast w departamencie pod d. 2 b. m. dla uwiadomienia ich o zamiarach rządu, wsparcia, ieżeli tego potrzeba wyciągać będzie, okręgow dla dopomożenia im do uwolnienia się od pożyczek, które musiały zaciągnąć przed przyłączeniem do Francyi dla zapłacenia kontrybucyy woiennych. Wierzyciele dawnieyszych Xiążąt i administracyy ostrzegaią się, że w sprawdzaniu i roztrząsaniu ich długow też same prawidła i formalności zachowane będą, które w odezwie d. 8 Frimaire do wierzycielow korporacyy i klasztorow zniesionych wymienione były; też same dowody iakich od dłużnikow tych zgromadzeń żądano, złożyć będą powinni. Żądania osob zawiaduiących skarbem i administracyi z powodu założenia pewnych kwot maiących się potem za zasileniem skarbu odebrać nie będą do likwidacyi przyięte, ieżeli od jeneralney rady likwidacyyney w Paryżu uznane nie będą za rzetelne, poprzedzaiące zniesienie tych administracyy i izb skarbowych, i zaświadczone przez władze departamentowe. Żądaiący pensyy ostrzegaią się, iż dla zalikwidowania się powinni podadź prosto do radzcy stanu jeneralnego dyrektora likwidacyi długow publicznych w Paryżu. 1) Memoryał wymieniaiący ich imie, prze-

zwisko, rok urodzenia, przemieszkiwanie, ilość pensyi ieżeli ią pobierali, powody dla których zyskali pensyią, i wyszczególniony ſtan służby i pensyi w czaſie służby pobieraney; 2) pisma udowodniaiące ich służbę i pensyią pobieraną; 3) świadectwa życia, mieszkania, tudziesz że sekweſtracyi niepodpadli; 4) zeznanie uczynione przez nich przed podprefektem departamentu iako żadney od rządu zagranicznego nie pobieraią pensyi. Lecz przed odesłaniem tego wszyſtkiego wproſt do radzcy ſtanu, dawnieyſi urzędnicy w tym departamencie powinny dadź zapisać w kancelaryi podprefektury, a) imie i przezwisko; b) pensyią iaką pobierali; c) wiek swoy; d) przeciąg czasu przepędzony w służbie; e) gatunek służby w iakiey byli i nakoniec f) czyli dziſiay są w służbie umieszczonemi, albo czyli zrzekli ſię służby do którey ich wzywano. Zeznania takowe powinny bydź uczynione przed d. 30 b. m. aby podprefekci mogli jeneralną z tego wszyſtkiego uczynić tabellę, która do prefektury departamentu naypoźniey na dzień 10 Pluvios (30 Stycznia) odesłana bydź ma. Na tych pierwszych wiadomościach rząd myśli ugruntować swoy w tey okoliczności wyrok. Wszyſtkie inne żądania tyczące ſię wymienionych tu długow, memoryiały i pisma dowodzące będą podane bezpośrednie do jeneralney kancellaryi prefektury iak to w odezwie d. 8 Frimaire wydaney oznaymiono. Dan w domu prefektury d. 6 Nivose roku XI. Rzepltey francuzkiey. Podp. *Al. Mechin.*,,

Z Berna d. 30. *Grudnia.*

Odbieramy urzędowną wiadomość, że regiment iazdy francuzkiey z 800 koni złożony, zaiął kantony Bern, Fryburg i część lemańskiego. Jeszcze dawniey Francyia nakazała rządowi naszemu, aby swym kosztem wyſtawił kilka ſtatkow armatnych na czarnoleskim jeziorze. Rząd nasz niechciał dotąd słuchać tego zlecenia dążącego do wypróżnienia naszych zbroiowni. Ale wczoray przybiegł goniec od zawiadowcy rządowego w Lucernie z wiadomością, że jenerał francuzki wezwał zawiadowcę rządowego, aby natychmiaſt rozpoczęto budowanie pomienionych ſtatkow, ażeby te na dniu 15tym Niwose mogły bydź gotowe, zatem zawiadowca muſiał rozpocząć tę robotę, a rząd potwierdzić.

Z Hagi d. 8. *Stycznia.*

Jenerał Wiktor i szef sztabu głownego Cezar Berthier wkrotce odieżdzaią do Helwetsluys, skąd wyprawa francuzka do Luizyanny odpływa. Piękny korpus gwardyi dobocznej, który sobie jenerał Wiktor z dragonow w Bredzie wybrał, składa ſię ze 160 ludzi, którzy z sobą i konie wezmą. Ten korpus będzie pod dowodztwem ob. Carnowilla ſioſtrzeńca ambaſſadora Semonwilla, który dotąd był agentem dyplomatycznym przy tuteyszey ambaſſadzie. Ma bydź do tey wyprawy 18 ſtatkow użytych.

Nasza eskadra do zachodnich Indyy wysłana dała ſię d. 8 Października przy wyspach kanaryyskich widzieć.

Ob. Apoſtol wyiechał w charakterze agenta do Anglii.

Na 2 Marca nakazano w całey naszey Rzeplitey powszechną pokutę i modły.

W Harlemie urodziło ſię w r. p. 716 to ieſt: 49 więcey niż w r. 1801, umarło 812, to ieſt: 76 mniey niż w r. 1801; zaślubiono par 204, to ieſt: 45 więcey niż w r. 1801. Ze zmarłych 7 osob doszło 90 do 95 lat. W jurysdykcyi hagskiey umarło 1252 osob, to ieſt: 372 mniey niż w r. 1801 a zaślubiono par 433. — W Leutwarden ochrzczono 378 dzieci a zaślubiono par 153. — W Gröningdze uro-

dziło 1001, umarło 578, zaślubiono par 317.

Listy z Bruxelli donoszą, że pomiędzy Bruxelą i Lowaniią wytknięto iuż obóz, który z powodu podróży Bonapartego do Belgii ma bydź założony, wysłanie nawet do tego kraiu radzcy stanu Peleta, ma z tegoż źródła wypływać.

W Leodyum przyaresztowano P. Foxa. Tego imienia iest ieden podeyrzany człowiek, który się za półkownika rossyyskiego udaie, i ma przy sobie kobietę rodem z Saxonii. W zalie Inkwizycyy wyznał, że się zowie Falk, i że iest rodem z Mons.

Z Bruxelli d. 29. Grudnia.

Znaczna liczba młodzieży w Antwerpii za pozwoleniem prefekta departamentu obydwoch Neth urządza się na kompanie konnych ochotników dla przyięcia iak nayuroczyściey pierwszego konsula, gdy przybędzie do kraiow dawnieyszey Belgii, co iak zapewniaią w krotce ma nastąpic.

W Paryżu zatrudniaią się iak nayczynnicy za rozkazem pierwszego konsula wybraniem nayroztropnieyszego i naydogodnieyszego sposobu polikwidowania wszystkich długow hypotekowanych na Belgium i innych kraiach Francyi odstąpionych.

Z Korfu d. 18. Listopada.

Siła zbroyna rossyyska, tu się znayduiąca w dniach tych wzmocnioną została przez fregatę *Nazarea* przybyłą z morza czarnego. Fregata ta iest przeznaczona do przewiezienia na wyspę Cerigo kilku oddziałow woyska rossyyskiego i nowego delegowanego. Wypadki ostatnich czynności pełnomocnika rossyyskiego hrabiego Mocenigo dotąd pomyślny uwieńczył skutek.

Z Norembergi d. 7. Stycznia.

Biskup aichszteadski przeniosł się do zamku Kreeyngen i otrzymuie pensyą 40,000 ryń. Ten biskup, rownie iak wirzburski i bamberski chcą się zostac przy urzędach biskupich. Sołtystwa aichsztedskie leżące w anszpachskim niesą odstąpionemi dla Xcia Toskanii, ale względem nich ma zayśdź zamiana pomiędzy Prussami i Bawaryą.

Od granic Rossyyskich d. 28. Grudnia.

Gdy porty nad czarnomorskie otrzymały szczególnieysze urządzenia i przywileie i maią bydź za wolne porty uznane, do których wszystkie towary bez cła wprowadzanemi bydź mogą, zatem J. Imp. M. Wszech Rossyy zlecił Xciu Ryszelieumu J. L. w służbie rossyyskiey naywyższe tych mieysc zawiadownictwo iak w względzie woyskowym iak i kupieckim.

Podług nowego planu instrukcyi publiczney będą utrzymywane wszechnice w Petersburgu, Dorpacie, Moskwie, Kazanie i kilku innych wielkich miastach, których urządzenie będzie zewszystkim, na wzor wszechnic niemieckich. W każdem mieście gubernskiem będą założone szkoły wydziałowe, w każdem mieyście mnieyszym szkoły półwydziałowe, a po wsiach i miasteczkach szkoły początkowe.

Z Paryża d. 5. Stycznia.

Na wczorayszem posiedzeniu senat przyiął uchwałę podaną mu d. 30 Grudnia przez radzcow stanu Regnaulta, St. Jean d'Angely, i Portalisa. Na mocy tey uchwały, ma bydź w każdym okręgu trybunału odwoławczego (okrąg takowy zaymuie 3 departamenta) iedna senatorya uposażona domem i dochodem rocznym 25000 frankow. Senator otrzymuiący pomienioną senatoryą dożywociem, będzie powinien przynaymniey kwartał w swoiey senatoryi przepędzic. Pierwszy konsul rozdaie te włości na potrzyne przełożenie

senatu, Na ten sye senatorów wyznaczone będzie 4 mill. dochodu na lasach Rzpltey, a drugie 4 mill. na dobrach narodowych w departamentach nadreńskich i piemonckich. Senat mieć będzie kanclerza, podskarbiego i 2 pretorów, którzy mieć będą pieczą nad dobrami, i będą utrzymywać porządek w senacie. Ta magistratura będzie mieć także własną gwardyią.

Dziś odprawi śię na placu Karuzelowym rewiia, po którey pierwszemu konsulowi przedstawią hrabia Cobenzl Xcia Esterhazégo i hrabię Auersperga, a lord Whithworth lordow Jarmuta, Dunkanon i Loflusa, tudzież hrabię Besboruga, kapitana Doyla &c.

Lekarz Colon, który pierwszy szczepie nie ospy krowiey do Paryża wprowadził podał pierwszemu konsulowi notę, w którey chce iego uwagę zwrócić na ten ważny wynalazek. Rada zdrowia w woysku otrzymała zlecenie od pierwszego konsula zdadź w tey mierze raport. To zlecenie czytamy w dzisieyszym Monitorze.

Urzędnicy policyyni od doświadczania wina znaleźli niedawno u iednego occiarza 3 kufy i 17 fas zepsutych towarow, a 2 antałki zepsutych ogurkow. Prefekt policyi po zasiągnieniu w tey mierze zdania od rady zdrowia, kazał te wszystkie towary iako zepsute w kloakę wrzucić, co wpośrzod przykładow licznego widza uskutecznionem zostało. Podobnież 5 kuff i 2 antałow wina, które u iednego winiarza zepsute znaleziono na ulicy Sgo Wiktora, wylano w Sekwanę.

Małżonka senatora Lacepeda po długiey chorobie w ostatnią niedzielę umarła.

Przemienienie Pańskie przez Rafaela zostało nakoniec umieszczone w galeryi muzeum. Rafael zaczął to arcydzieło dla kardynała Juliusza de Medicis, który niem chciał swoy kościoł katedralny w Narbonie ozdobić. Ale gdy malarz przed dokończeniem dzieła swoiego umarł, było ono na iego urnie iako naypięknieysza pochwała wystawione. Rzym niechciał ostatniego dzieła naywiększego ze swych kunstmistrzów wydadź. Nadaremnie przez 3 wieki Francya oń się domagała, aż dopiero zwycięztwa Bonapartego sprowadziły ie do Paryża.

Mowią że pierwszy konsul przez 2 miesiące zabawi w Paryżu.

Szwedzki handlowy agent w Marsylii P. Fölsch ogłosił w naszych południowych portach, że Król szwedzki ratyfikował traktat z Trypolem, i że teraz okręty szwedzkie na morzu środziemnem zupełne mieć będą bezpieczeństwo ze strony mocarstw barbaryyskich.

Słychać, że nasz rząd wysle znakomitą osobę w nadzwyczaynem zleceniem do Wiednia.

D. 1 t. m. Bonaparte przyymował znowu w Paryżu konsultę helwecką, na którey czele znaydował się jenerał d'Afry.

Minister marynarki wysłał rozkazy do Hawru i Ostendy, aby tam iak nayśpieszniey uzbraiano fregaty i małe statki.

Ustanowienie towarzystw handlowych w naszych miastach, wzbudziło w nich wielką radość. Pierwszy konsul przyrzekł to ustanowienie wczasie swoiey podroży do Hawru.

Mowią o przywróceniu towarzystw wschodnioindyyskiego i Senegalskiego.

Gdy dawna akademiia francuzka na 4 wydziały rozrządzona, nad którą kommissya pod okiem senatora Redérera pracuie, zastąpi mieysce instytutu narodowego, do 12 ieszcze żyiących członkow akademii francuzkiey do-

brana ieszcze będzie znaczna liczba członkow instytutu narodowego. Członki które do akademii nie weydą, zatrzymaią iednak swoy tytuł i pensyą. Powodem do tey odmiany bydź miało, że gdy pośmierci aktora Mole, który był członkiem Instytutu, starał się na iego mieysce komedyant Dugazon, pierwszy konsul iako członek tego instytutu niechcąc kolegować z komedyantem przedsięwziął tę odmianę.

Dnia 5. Stycznia.

Tuteysze dzienniki mieszczą w sobie co następuie: " Liczba Anglikow bawiących się teraz w Paryżu wynosi do 10,000. Zyią oni iednak w bardzo wielkiey osobności, żyią w Paryżu, ale nie z Paryżanami, mowią tylko po angielsku, i sami z sobą obcuią. Przedtem żyli bardzo okazale, ale teraz naywiększą oszczędność zachowuią. Dziś cała angielska familiia daleko mniey potrzebuie niż przedtem ieden Anglik chcący żyć dobrze po angielsku, mniey niż Francuz chcący się przystoynie utrzymać. Nie trudno iest słyszeć damy angielskie półgodziny się s[illegible] o kilka soldow, nie trudno ie słyszeć życzące zapadnienia Francyi i całemu lądowi za iedno iabłko lub iaie. Nie trudno Anglikow i Angielki chodzące pieszo rozpoznać z ich prostego ubioru. Bardzo mała ich liczba trzyma poiazdy i konie, a trzymaiący one maią zapewne dyplomatyczny charakter. Już upłynęły te czasy, kiedy przez podobne brzmienie brano za iedno. *Lord &c. L'or* (Lord i złoto.) Wreście ta odmiana z wielkim iest dla Anglikow zaszczytem.

W Muzeum narodowem pracuie teraz do 60 kunstmistrzow niemieckich. Walczą oni o pierwszeństwo z naszymi.

Ludność miast w Kalendarzu na rok 11 Rzepltey wydrukowanym za wiadomością zwierzchności i pierwszemu konsulowi przypisanym iest następuiąca:

W Paryżu 547,756 dusz, w Antwerpii 56,318. — w Aweni nie 21,412. — w Bastyi 11,336. — w Bayonne 13,190. — w Bordeaux 90,992. — w Brest 25,868. — w Bruxelli 66,297. — w Dijon 18,888. — w Dunkierce 21,158. — w Hawre 16,000. — w Leodium 50,000. — w l'Orient 19,922. — w Lowanium 18,587. — w Lunewillu 10,436. — w Lionie 88,919. — w Mastrycht 17,963 — w Marsylii 96,413. — w Metz 32,099. — w Montpellier 32,723. — w Nantes 77,162 — w Orleans 41,937. — w Rheims 30,225. — w Rouen 87,000. — w Str zburgu 49,056. — w Tulonie 22,000. — Turynie 70,000. — w Wersalu 27,574. —

Z Berlina d. 11. Stycznia.

Krol Jmć zakupił od professora Waltera wyborny anatomiczny i fizyologiczny gabinet za sto tysięcy reistalarow, Ten gabinet będzie obrocony na użytek publiczny, a professor Walter otrzymał procz tego tytuł taynego konsyliiarza.

Xżę Bruświcko Oelski bawi się teraz w naszey stolicy. Z Hildesheymu (gdzie się minister stanu, członek towarzystwa Warszawskiego hrabia Schulenburg bawi i trudni się iak naylepszem urządzeniem tego Xięstwa) przybyli tu dziekan kapituły baron Weich, kanonik hrabia Belderbusch, i C. K. podkomorzy baron Buchholz dla oświadczenia wdzięczności kapituły, że ią zostawiono przy dochodach, i od J. K. Mości zostali nayłaskawiey przyięci,

DODATEK DRUGI

DO Nru. 8.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W Krakowie dnia 26. Stycznia 1803.

DONIESIENIA.

C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniey oznaymuią tym Edyktem Panu Stanisławowi hrabi Małachowskiemu, iż dziedzice i posiadacze dóbr Wsi mnieyszych i większych Paszek naprzeciw niemu i innym posiadaczom i dziedzicom dobr wsi Wrzeszowa względem przedsięwzięcia probowania przez biegłych w sztuce, i rozgraniczenia pomiędzy dobrami mnieyszych i większych Paszek oraz dobrami wsi Wrzesowa do tuteyszych sądow żałobę podali, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga dopraszali się.

Gdy zaś Sądy te nie maiąc wiadomości, gdzie obżałowany zostaie, lub czy w cale w C. K. państwach dziedzicznych się znayduie, onemuż adwokata tuteyszego Ratyńskiego z iego szkodą i iego kosztem zastępcą postanowiły, z ktorym proces ten, stosownie do przepisu ustawy sądowey rozpocznie się i ukończonym będzie; on przeto Edyktem nineyszym tym końcem się upomina, aby dnia 22 Lutego 1803. sam stanął, albo ieżeli ma iakie prawa swego dowody, te zastępcy ustanowionemu wcześnie przesłał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego Sądom tuteyszym wymienił i podług przepisu tych środkow prawa używał, które do swey obrony za nayskutecznieysze osądzi, gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąc mogącą samby sobie podług opiewu C. K. praw przypisać był winien.

Gołaszewski.
Purtscher.
Münch. *Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Lubelskich Galicyi Zachodniey W Lubilinie d.* 22. *Listopada* 1802.
Sahaneck.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Gallicyi Zachodniey, Edyktem ninieyszym wiadomo czynią: że na żądanie Pani Apollonii Poniatowski wcelu zaspokoienia summy 1000 czerw. zł. z prowizyą i kosztem prawnym przeciw Panu Antoniemu Stadnickiemu prawem wydobytey licytacya publiczna dóbr Wieniawa z przyległościami w cyrkule Konieckim leżących, sądownie szacowanych iest pozwolona, i że do odprawienia tey licytacyi pierwszy termin na dzień 19 Marca na godzinę 9tą zrana pod dniem dzisieyszym iest oznaczony, a to pod warunkami następuiącemi:

1) Ażeby każdy do kupna ubiegaiący się dla pewności aktu licytacyi kwotę 100 czerw. zł. i to albo w złocie albo w talerach pruskich nayprzod iako zakład złożył:

2) W przypadku, gdyby się ani przed licytacyą ani w samym czasie licytacyi żaden wierzyciel nie zgłosił, aby kupuiący summę 1000 czerw. i tę albo w złocie albo w talerach pruskich, trzy na ieden dukat rachuiąc, z prowizyą od dnia 11 Stycznia 1799 do dnia 11 Marca 1800 roku po 4 od sta, odtąd zaś do dnia wypłacenia po 5 od sta rachowac się maiącą, i z kosztem prawnym w kwocie 29 zł. ryń. 51 kr. Xiężny Apollonii Poniatowski prawem przekonywaiącey maiąca bydź zapłaconą; po odprawioney licytacyi w dniach 14 do Depozytu sądowego złożył; inaczey z szkodą i kosztem kupuiącego dóbra Wieniawa na nową licytacyą podane będą.

3) Gdy prawem przekonywaiąca zaspokoioną będzie; a wierzyciele inni nie odezwą się, kupuiący resztę summy szacunkowey z licytacyi wypadłey prawem pokonanemu Panu Stadnic-

niemu zapłacić, albo z nim ułoży się; bo inaczey dekret na dziedzictwo nie będzie mu wydany. Jeżeli zaś.

4) Wierzyciele zgłoszą się na ów czas między niemi i Panią prawem przekonywaiącą nayprzod prawo pierwszeństwa rozstrzygnione bydź musi, po czym dopiero nastąpionym resztę wypłatę uskutecznić powinien będzie w ten czas, gdy też wypłata albo w zupełności albo w części przez sąd naznaczona będzie. A zaś kupuiący do zabespieczenia resztuiącego szacunku będzie obowiązanym.

Wszyscy zatym do kupna ubiegaiący się na dniu oznaczonym 19 Marca 1803 roku o godzinie 9 zrana w C. K. sądach szlacheckich tuteyszych przed kommissyią do odprawienia tey licytacyi wyznaczoną stawić się maią., którym wolne zastawuie się aktu detaxacyi dóbr rzeczonych przeyźrzenie sobie w sądowey registraturze.

Wreszcie wszyscy wierzyciele na dobrach tych bespieczeństwo maiący, którzy osobnego wezwania spodziewać się nie maią, Edyktem ninieyszym wzywaią się z tem ostrzeżeniem: że owi, którzy się w tym wyznaczonym terminie nie zgłoszą ani przeciw kupuiącemu te dobra ani też do dóbr samych żadnego iuż prawa mieć nie będą, ale swey satysfakcyi z szacunku sprzedaży lub z innego maiątku dłużnika swego poszukiwać muszą.

W Krakowie dnia 16 Octobra 1802.

Jozef de Nikorowicz.
Chrastiański.
Brzorad.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Krakowskich Galicyi zachodnie
Bubna.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Gallicyi Zachodniey oznaymuią tym Edyktem Panu Franciszkowi Paciorkowskiemu: że Pan Franciszek Działyński w zastępstwie adwokata P. Osławskiego u sądow tych — o przecięcie sprawy przez zastępcę dzieci nie przytomnych le Roux de la Magdaleine Pana adwokata Liebicha o summę 3000 czer: zł. z dóbr Gniewoszowa należącą wniesioney — załobę na niego podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś sądy te nie maiąc wiadomości, gdzie on zostaie, lub czy w całe w C. K. państwach dziedzicznych znayduie się, onemuż Franciszkowi Paciorkowskiemu adwokata tuteyszego P. Lewickiego, z iego szkodą i tego kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowey na C. K. państwa dziedziczne przepisaney, rozpocznie się, i ukończony będzie; on przeto Edyktem ninieyszym tym końcem upomina się, ażeby w czasie przyzwoitym, to iest dnia 15 Marca 1803 roku sam stanął, albo ieżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tuteyszym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swey obrony za nayskutecznieysze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie podług opiewu C. K. praw przypisać był winien.

Josephus de Nikorowicz.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Galicyi Zachodniey.
W Krakowie d. 13. Listopada 1802 roku
Sterneck.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniey Edyktem niniejszym wiadomo czynią: że klucz Dobr Jedlinski w cyrkule Radomskim leżący, do massy zadłużonego Wilhelma Jakobsona należący, iako to:

a) Miasteczko Jedlinsko z folwarkiem wsi Jedlanka i przyległościami, to iest: polami i młynem w Lisowku, Wiskami, Nowal, Sola i Wola Gutowska.

b) Folwark Gutow z przyległościami, wsią Brod i młynem tamże będącym.

c) Folwark Zawady z przyległą wioską Ptaszow, ogołem do summy 823,279 z. p. 5 gr. oszacowany, po upłynionym bezskutecznie terminie na dzień 30 Czerwca r. b. przepisanym, znowu na dniu 29 Marca 1803 roku przez publiczną licytacyią więcey daiącemu sprzedany będzie.

Wszyscy zatym dobra te kupić sobie życzący wzywaią się: ażeby na dniu oznaczonym o godzinie 9 zrana w C. K. Sądach tuteyszych stanęli.

Warunki zaś sprzedaży rzeczonego klucza dobr, akt detaxacyi i inwentarze wolno iest

kupuiącym w sądowey registraturze przeyrzyć sobie. Wszyscy nadto wierzyciele bespieczeństwo maiący, którzy osobnego wezwania spodziewać się nie maią, tym Edyktem wzywaią się z ostrzeżeniem: że owi, którzy się w przeciągu oznaczonego terminu nie zgłoszą, ani przeciwko kupuiącemu lub przyymuiącemu te dobra, ani też do dobr samych żadnego iuż prawa mieć nie będą; ale satysfakcyi swoiey iedynie z szacunku sprzedaży lub innego maiątku dłużnika swego poszukiwać muszą. — W Krakowie d. 4. Grudnia 1802.

Jozef de Nikorowicz.

Józef de Cronenfels. S. P. R. K.

J. Gellinek.

Z Rady C. K. Sądow Szlach. Krakowskich Gall. Zachod.

Sterneck.

Quando quidem Sua C. R. Majestas Domino Sigismundo de Löwacz Consiliario intimo munus sequestri administrationis super bonis comitum Hadyk in Hungaria sitis clementissime conferre dignata est tali modo, ut non solum respectu solvendarum usurarum retentarum, quibus dicta bona onerata sunt, ast etiam ratione deportationis & Solutionis restanti, capitalium necessariam cointeligentiam cum singulis creditoribus foveat, proinde de eo omnes & singuli quorum interest informantur, & quoniam idem Dominus Sequestri administrator adinvenit, pro congregatione omnium eorum qui contra Comites Hadyk quasdam prætensiones habent, diem 21 Martii a. 1803 adeo præfigere, ut in Oppido Futak Comitatus Pacsensis aut per se, aut legitimatos debite plenipotentes compareant, hinc de die hac ad liquidandas prætensiones præfixa omnibus eatenus interessatis notitia datur.

Nicolaus Urbanski.

Lewiński. V. P.

Ex Consilio C. R. Appell. Tribunalis Gall. Occid.

Cracoviæ 7 Januarii 1803.

Bern. Dwernicki.

Emanuel de Traubenburg.

Mocą, którego C. K. Sąd Dominikalny Państwa kameralnego Kozienice, cyrkułu Radomskiego — Wszystkim, ktorym o tym wiedzieć należy, do publiczney podaie wiadomości: Iz Cygani z Bandą w krzakach pod wsią Wola Chotkowską, niedaleko miasteczka Ryczywołu dawniey tutaiący się, rzeczy niektóre w tymże miasteczku a naywięcey z ubioru żeńskiego poniekąd mieyskiego a poniekąd wieyskiego, tudzież nieco pospolitego ubioru męskiego sukiennego, i nie wiele żydowskich tak chrześcianom iako żydom posprzedawali.

Oczym sąd Dominikalny Kozienicki powziąwszy wiadomość, wszelkiego dokładał starania, ażeby banda tych cyganow koniecznie schwytana bydź mogła, lecz ciż cygani przebrawszy się na tamtę stronę Wisły w cyrkuł Radzyński, i będąc d. 3 Listopada r. t. w miasteczku Łaskarzewie przytrzymanemi, i do cyrkułu Radzyńskiego transportowanemi, w drodze pod Oszczepalinem męszczyzni starsi i młodsi do lat 15 maiący pouciekali, tak, że tylko cyganka z pięciorgiem małych dzieci pozostała. Gdy zaś sprzedane przez nich rzeczy od Chrześcian i Żydow Ryczywolskich odebranemi zostały, i takowe w depozycie tuteyszego Sądu znayduią się.

Dla czego stosownie do przepisu Prawa Cywilnego pod §§ 119 i 120 w Tomie II. zamykaiącemi się Właściciele tychże rzeczy do wywiedzenia prawa swego w przeciągu roku niniejszemi wzywaią się — z tym dołożeniem, że ieżeli do ostatniego Marca 1803 roku prawi właściciele do tychże niezgłoszą się rzeczy, po upłynionym tym czasie rzeczy te wszelako (iako zepsuciu podlegaiące) przez publiczną licytacyią sprzedanemi będą, i chociażby Prawa swego przyzwoicie dowiedli, iuż nie rzecz, lecz pieniądze, za też zebrane oddane im będą.

Jeśli zaś w powyżey nadmienionym czasie nikt niezgłosi się, zebrana ilość pieniędzy na rzecz Krolewskiego Fiskusa przypadnie.

Dan w Kozienicach dnia 15 Grudnia 1802.

Pikuziński, Justycyaryusz

O widokach Austryacko-morskiego handlu do Zachodniey Afryki. — Wielu nieprzytomnych subskrybentow życzyło sobie mieć dostateczną wiadomość o widokach handlowych

Austryi w Afryce zachodniey, zatem dyrekcyia kompanii następuiące w tey mierze czyni uwiadomienie:

Korzyści morskiego handlu dobrze prowadzonego są znaiomemi powszechnie; handel takowy iest źrodłem narodowych bogactw. Znaiący te korzyści, niektórzy obywatele Austryi postanowili przedsięwziąść za powrotem pokoiu handel z Afryką Zachodnią, i w tym celu, skoro tylko widoki urządzonemi zostaną, ieden okręt kupiecki odpłynie z Tryestu do Zachodniey Afryki.

Celem tego przedsięwzięcia iest wymiana płodow kraiowych za takowe płody afrykańskie, których tamte okolice maią podostatkiem a nasze potrzebuią. Dyrekcyia sądzi, że takowy handel przyniesie dla kraiu niezawodne korzyści.

Towarzystwo maiąc na celu handel bezśredni, żadnym pośrednim niepostanawia się trudnić, zatem okręty, wyiąwszy przypadek potrzeby opatrzenia się żywnością, w którym z portow hiszpańskich lub włoskich, będą kierować swoy bieg prosto ku afrykańskim brzegom. Towary będą składane wzamian u kraiowcow lub osadnikow europeyskich byle tylko z korzyścią, nigdy iednak okręty za rownik przepływać nie mogą.

Im większey iest wagi takowy handel, tem też większy porządek w nim zachowany będzie a następuiące przepisy iako nayściśley w nim się zachowaią.

Dla utrzymania w tym handlu iak naylepszego porządku, wybierze się z towarzystwa 10 członkow dla kierowania interessami, a 2ch będzie w tym wydziale prezydować. Większa połowa członkow tego wydziału natychmiast się mianuie, a na prezydenta wybiera się C. K. gubernialny konsyliarz i dyrektor fabryki tabaczney i stępla Jan Fischer de Rieselbach. Wiceprezydent zaś i reszta członkow na pierwszem zgromadzeniu w Wiedniu należących do towarzystwa będzie mianowana. Prawo do obioru tylko ci mieć będą, którzy więcey niż 10 akcyy złożą.

Fundusz do pierwszey wyprawy składa się z 250,000 ryń., który podziela się na 500 akcyy, każdą od 500 ryń. Akcyie będą opatrzone podpisami 3 członkow wydziału i pieczęcią towarzystwa. Ten fundusz nie będzie pomnażany chyba za wzrostem handlu.

Akcyie pierwszey składki niemogą bydź przed rozeyściem towarzystwa ogłoszonemi. A ponieważ słuszność towarzystwa wymaga, aby właściciele akcyy zaraz za powrotem okrętu nieogłaszali onych wartości; zatem ustanawia się, że PP. akcyonarze nie mogą odbierać akcyy przed 3 laty rachuiąc od dnia odeyścia okrętu. Po tem zaś czasie wolno każdemu będzie swoią składkę odebrać.

Właściciele akcyy pierwszey składki, mogą swych części odstąpić lub darować uwiadomiwszy o tem naczelnika towarzystwa, ażeby zawsze fundusz był w bezpieczeństwie.

Każdy właściciel będzie półrocznie płacić po 6 procentu.

Akcyie bedą od naczelnikow towarzystwa i wexlarza Jozefa Baldtaufa tu w Wiedniu podpisane. Odbieraiący akcyie w Czechach maią się udawać do domu handlowego Thum.

Dyrekcyia położywszy za fundament swych czynności rzetelność i chcąc sobie zjednać ufność postanowiła nic nie wypłacać bez assygnacyi dyrekcyi opatrzoney 5 podpisami i pieczęcia towarzystwa.

Dyrekcyia czuwać będzie i zaręcza bezpieczeństwo okrętu a to na mocy ugody zawartey między Dworem Cesarskim, Wysoką Portą i Barbareskami, zaręcza nadto bezpieczeństwo maiątkow w przypadku zatopienia albo innego nieszczęścia.

Okręt będzie pod rządem doświadczonego angielskiego kapitana Jakoba Grahama, który przez lat 4 z wielką korzyścią w tamtych stronach handlował.

Temu wydane będą paszporta, a dyrekcyia pokładaiąc w nim ufność zapewnia składaiącym, wielkie korzyści.

Dyrekcyia spodziewa się, że w przeciągu 2ch lat 3 wyprawy nastąpią.

Właściciele rękodzielni chcący należeć do towarzystwa udadzą się do naczelnika towarzystwa.

Rządy okrętow maią zlecenie podczas podroży iako nayczęściey uwiadomiać dyrekcyią, o skutkach wyprawy i zdrowiu maytkow, a po powrocie złożyć rachunek iak naydokładnieyszy ze wszystkiego. W Wiedniu dnia 24 Listopada 1802.

Jan F. Fischer d. Rieselbach.
A. Baron de Feilner.